

வைத்திய சந்திரன்
Nov 1942

TL
L:5m211 N25Vc
N42.4.11
210213

OFFICE 6 NOV 1942

304

வைத்திய சந்திரிகா.

ஓர் உயர்தர தமிழ் மாதப்பத்திரிகை.
மிரதி ஆங்கிலமாதம் முதல்வாரத்தின் வெளிவரும்

Vol. 4 November 1942 No. 11

விஷய நுழை.	பக்கம்
வைத்தியசீசேய்திசள்	1
பிரம்மீ (மதக்கூர் Dr. K. ஷாரோடி. அவர்கள்)	1
ஹிருதயம் (சுமோடு Dr. V. அச்சுதன் நாயர் அவர்கள்)	1-14
ஹிருதயம் (பத்திராதிபர்)	14-20
விஷமஜ்வரம் (மதக்கூர் Dr. K. ஷாரோடி அவர்கள்)	20-22

சந்திரி நிதிநம்.

விளம்பர நிதிநம்.

வருஷ சந்தா:—	மாதம் 1-க்கு பக்கம் 1-க்கு ரூ 8
உள் நாட்டுக்கு ரூ. 2	" " 1/2-க்கு ரூ 4
வெளிநாட்டுக்கு ரூ. 3	" " 1/4-க்கு ரூ 2

கிடைக்குமிடம்:—

Pandit, S. NARAYANA' IYENGAR.

Editor and Publisher

No. 2, Police Station West Lane, Madura.

[பிஸை 0-3-0

3L

L:50214 N25V

N42.4.11.

210213

சென்னை, மதுரை - 42.

வைத்தியச் செய்திகள்.

ஹிருதயம்.

(Dr. V. அச்சுதன் நாயர் அவர்கள் L. R. M. ரெண்ட்)

திருச்சி ஆயுர்வேத ஸபா—on 24—10—1942 the 9th annual gathering of the Trichy Ayurveda Sabha was held at 3-30 P.M in the Trichy Ayurveda Union buildings, Chinnakadai St. Trichy. Dr. K. Narayana-swamy Iyer retired D. M. O. presided

Members from all over the district were present. After Dhanvantri Puja and Tea, Dr. T. V. Radha-krishna Sastri M.A., L. I. M., read a paper on "AMAVATAM" (Rheumatism). Dr. K. P. Appunni Vaidyar read a paper on "SOPHANA CHIKITSA". There was a discussion on both the subjects in which all the members participated. The following office bearers are elected for the coming year. Dr. P. G. Ganapathi Sastri, President; Dr. V. R. Subramania Iyer, Secretary, and the following three as Committee Members, 1. Dr. P. S. Rama Sarma 2. Dr. T. V. Jayarama Sastri 3. Dr. K. S. Soolapani Varior. There was a dinner at 11 P.M and the gathering dispersed after the usual vote of thanks.

V. R. SUBRAHMANIA AIYAR, Secretary.

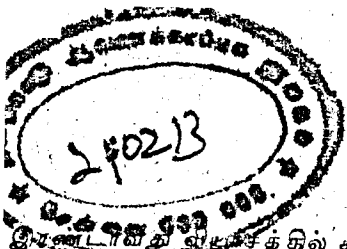
மதுரை சதேச வைத்திய சபா:—ஷே சபையின் ஆதரவில் நாளது 25—10—42 ஞாயற்றுக்கிழமை பகல் 5-மணிக்கு காக்காந் தோப்புத்தெரு குரியநாராயண சாஸ்திரியர் பாடசாலையில் ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. மாமேசுவரம் தேவஸ்தானம் ஸமஸ்கிருத பாடசாலை பிரின்ஸ்பால் V. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் B.A., L.T., தலைமை வகித்தார்கள். வாத்தோடுமும் ஸ்வேத சிகித் சையும் என்பதைப்பற்றி சர்ச்சை நடந்தது. காரியதரிசி.

பிரம்மீ (மதுக்கூர் Dr. K ஷாரோடி)

இராமலிங்கைய முன்னாட்களில் ஏராளமாகவும் இந்நாட்களில் சுகா ரணமாகவும் கோளாதேசத்தில் பிரஸவமான குழந்தைகளுக்கு கர்ப ஜலம் என்றும் கோழைக்கட்டைவெளிப்படுத்த உபயோகப்படுத்து கிறார்கள். இதன் ஸொஸத்தில் தங்கத்தை உரைத்துக்கொடுக்க வாந்திமூலமாகக்கோழைகள்வெளிப்படுவதோடுமெல்லுப்பிரயோகி ருத்தி யையும் உண்டுபண்ணுகிறது. நடுவார்தரத்தில் தேவைப்படுமா கிலும் இதை மற்றும் பல தொந்தரவுகளுக்கும் கையாடி வருகிறார் கள். அனுபவ ஆராய்ச்சியில் இப்பிரயோகம் மூளையை வலுப்படுத் துவதாக்கிறது. இதுபோன்றப் பிரயோகம் வல்லாரையைக்கொண்டு செய்துவரக்கூடுமாம். ஆகையால் பிரம்மீ யென்பது வல்லாரை யாகாதென்று என்று கம்பிக்கை. வித்வான்களும் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சந்திரிகைமூலம்வெளிப்படுத்தவேண்டுகிறேன். கம்பந்தராய் என்ற வஸ்துவையும் இதன் நாமதேயமாகக் கூறப்படு வதாயறியவில்லை.

திருச்சியில் போன வருஷம் நடைபெற்ற திராவிட வைத்திய மண்டலத்தின் தத்விய ஸம்பாஷா பரிஷத்தில் படிக்கப்பட்டஸ்மஸ் கிருத வியாசத்தின் மொழிப்பெயர்ப்பும் அதில் எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கும் கொள்கைகளை சாஸ்திரமூலமாக நவீனக்கொள்கை களைத்தழுவி கண்டனம்செய்தெழுதப்பட்ட வியாசமும் "சந்திரிகை"யில் பிரசுரமாகியிருப்பதைப் படித்துப்பார்க்கலானேன். அத் துடன் சில அம்சங்களில் என் புத்திக்கெட்டிய சில விஷயங்களையும் சேர்த்து யோசிப்பது வாசகர்களுக்குச் சாதகமாயிருக்குமென்றென் னுகிறேன்.

ஆங்கிலத்தில் "ஹார்ட்" (Heart) என்று சொல்லப்படும் உறுப் பைக்குறித்தே வடமொழியில் 'ஹிருதயம்' என்ற பதம் வழங்கப் பட்டுள்ளதென்று நாம் வெகுதூரமாக நினைத்துவந்திருக்கிறோம். நவீனபாட புஸ்தகங்களில் 'ஹார்ட்' என்பதை 'ஹிருதயம்' என்று மொழிபெயர்த்துப் பள்ளிக்கூட மாணவர்களைக்கொண்டு கற்கச்செய் வதிலிருந்து அந்த வழக்கம் எவ்வளவுதூரம் வேரூன்றி நிற்கிற தென்று நன்கு புலனாகிறது. ஆனால் ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தில் பல விடங்களிலும் ஹிருதயமென்றும் பதத்தைக் கையாண்டிருப்பதை கவனித்தால் அதன் பொருளானது "ஹார்ட்" என்ற உறுப்பினுள் சிக்கிவிடுமாயின் சாஸ்திராசாரியர்களின் கருத்தானது அநேக விடங் களில் நன்கு விளங்காமல் போய்விடுவதைக் காண்கிறோம். "ஹிரு தயம்" என்ற பதத்திற்குச்சீரத்தில் எந்த உறுப்பைப்பொருளாகக் கொண்டால் சாஸ்திரத்தின் பொருள் நன்கு விளங்குமென்பது பற்றி ஓர் தீர்க்க விசாரம் செய்வதே 'ஹிருதயமோக விசாரம்' என்ற வியாசத்தின் கருத்து. சுவாஸாசயங்களையும் 'ஹார்ட்' என்பதை யும் சேர்த்து ஹிருதயமென்றும் சொல்வதே உசிதமாகுமென்று அந்த வியாசத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வியாக்கியா னம் சரியல்லவென்றும் 'ஹிருதயமென்பது 'ஹார்ட்' என்பதைத் தவிர வேறல்லவென்றும் நுகாபித்துக்கொண்டு அநேக சாஸ்திரங் களிலிருந்தும் பிரமாணங்களைடுத்துக் காட்டியுள்ள வேறொரு வியா சமும் 'சந்திரிகையில் இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கிறது. இந்த

2

இரண்டாவது ஹார்டிங்குத் தில் கண்டனத்திற்காக வெடுத்துள்ள நியாயங்கள் எவ்வளவுதான் 'ஹார்டிங்கு' ஹிருதயத்திற்கும்பொருந்துமென்று பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் விஷயமாகும். ஆனால் அநேக சாஸ்திர நிபுணரும் முக்கியமாக ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தின் கரைகண்டவருமான 'வைத்திய சந்திரிகா' பத்திராதிபருடையவாதத்தை மறுக்கமுடியுமென்ற மயக்கம் சற்றும் இக்கட்டுரையாளர்க்கில்லை என்பதை முதன் முதலாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிதாக வெளியில் சுண்ணாம்பு பூசப்பட்ட ஓர் சிறு கட்டிடத்தின் வெண்மையானது உலகெங்கும் அழிந்த கிரணங்கள் வீசும் திங்களின் காந்தியை வெல்லமுடியுமா? ஆனால் சாதகால் பூர்ண சந்திரனின் வெண்ணிலாவானது அந்தக்கட்டிடத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கணுக்குமே ஹரமாகிச் செய்வதுபோல் பண்டிதலோகத்தில் பூர்ண சந்திரனைப் போல விளங்கும் 'சந்திரிகா' பத்திராதிபரின் ஞான கிரணங்கள் நிறைந்துள்ள 'சந்திரிகை'யின் ஸம்பந்தத்தால் அந்தஸஸரவிஷீனமான இச்சிறு கட்டுரையானது வாசகர்களுக்குச் சிறிதேனும் கொள்கைத்தைத் தருமாயின் இந்த கிராமானது வீண் போகாது. 'ஹார்டி' என்ற ஆங்கிலச்சொல்லும் ஹிருதயமென்ற வடமொழிச் சொல்லும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையனவ யாகையால் அவை இரண்டும் ஒரே உறுப்பைக்குறிப்பதாக முன்சொன்ன வியாசத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுர்வேதத்தில் ஹிருதயமென்றழைக்கப்பட்டுள்ள உறுப்பை ஆங்கிலத்திலும் அதே பெயரால் அழைக்கவேண்டுமென்று நினைத்ததுதான் இந்த சம்பந்தத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லவேண்டும். 'ஹார்டி' என்பதை "ஹிருதய"மாகக் கொண்டால் சாஸ்திரார்த்தம் நன்கு விளங்காமலிருப்பதைக் கண்டு தான் ஹிருதயத்தின் பொருளைப்பற்றி மறுபடியும் சர்ச்சை செய்ய நேர்ந்ததென்ற உண்மையை மறந்துவிட்டு ஹிருதயத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஆசிரியரின் இஷ்டத்தை அல்லது கருத்தை ஹிருதய நிர்ணயம் செய்வதற்குப்பிரமாணமாக்கக்கொள்வதுசரியல்ல முன்னால்தான் ஓர் பதத்திலிருந்து இரண்டு பதங்களும் உண்டானவை என்று சொல்லமுடியுமானால் இரண்டிற்குமுள்ள ஒற்றுமைக்கு ஏதுவான அந்த பதத்தின் அம்சத்தைக் கொண்டாவது 'ஹார்டி' ஹிருதயம் என்றும் பதங்களின் சம்பந்தமானது பிரமாண பூர்வக

210213

மென்று சொல்லலாம். ஆனால் அப்படி ஓர் பதமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும், ஆயுர்வேதத்தின் பெருமையையும் அதன் உண்மையான தத்துவங்களையும் சற்றேனும் மதியாமல் கேவலம் பெளதிக தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முளைத்து வளர்ந்தோங்குவதும் நவீன வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு ஆயுர்வேதத்தில் ஹிருதயத்தின் பொருளாகச் சொல்லியுள்ள உறுப்பை அதற்கு ஒப்பான பெயரைக்கொண்டே அழைக்கவேண்டுமென்ற ஆவல் ஏற்படுவது நினைக்கமுடியாத காரியம். ஆயுர்வேதத்தோடு ஓர் சலுகை காட்டுவதற்காகவே ஹிருதயத்தை மொழிபெயர்த்தவர் அதை 'ஹார்டி' என்றழைத்தாரென்று நினைத்தாலும் ஹிருதய பதத்தின் யதார்த்தப் பொருளைப்பற்றி அவர் ஆவலுடையவராக விருக்கக் காரணமில்லை. ஏனென்றால் ஹிருதயத்தின் பொருளாகவுள்ள உறுப்பின் ஓர் குறிப்பிட்ட பாகத்தை 'ஹார்டி' என்றும் மற்றபாகத்தைவேறு பெயராலும் அழைப்பதால் ஏற்படும் சாஸ்திர வித்தியாசமானது நவீன வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு ஓர் குறையாக விருக்கமுடியாது. ஆங்கிலத்தில் "Gullet" என்ற சொல்லும் வடமொழியில் "களம்" என்ற சொல்லும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவை "Gullet" என்பது ஆங்கிலத்தில் அன்ன நாளத்தைமட்டும் குறிக்குப் பெயராகுர். இதைக்கொண்டு 'களம்' என்பதற்கு அன்ன நாளம் என்று அர்த்தம் சொல்லமுடியுமா", இதுபோல 'ஹார்டி' என்பது ஹிருதயத்தின் ஓர் பாகத்தைக் குறிக்குமேதவிர முற்றிலும் ஹிருதயத்தின் பொருளாகவில்லை என்று கொள்வதில் பிசு கொள்முதில்லை. இரண்டாவதாக 'ஹார்டிங்கு' ஹிருதயத்திற்கும் தொழில் பொருத்தமுண்டென்பதைக் காட்ட "தசமுலஸிரா ஹிருதஸ்தாஸ்தாஸ்வம் ஸ்வதோவபு: ப்ரஸாத்மகம் வஹர்த்யோஜ: தநிபத்தம் ஹிஜீவிதம்" என்ற பிரமாண வசனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிரமாணமானது 'ஹிருதயரோக விசாய' மென்ற வியாசத்தில் சொல்லியுள்ள ஹிருதய வியாக்கியானத்தைக் கண்டிக்க இயலாது. ஏனென்றால் அந்த வியாசமானது சுவாஸாசயத்தையும் சேர்த்து ஹிருதயமாகக் கொண்டிருப்பதால் 'ஹார்டி' தனிப்பட்ட தொழில் முழுதும் ஹிருதயத்தின் தொழிலாகவே முடிகின்றது.

36
L. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

இருந்தாலும் மேற்சொன்ன வசனமாவது 'ஹார்ட்' என்ற உறுப்பிற்கு எவ்வளவுதூரம் பொருந்துமென்று பார்ப்பதவசியமே. இங்கே 'ஹார்டை'ப்பற்றிச் சற்று கீர்த்திப்போம். 'ஹார்ட்' என்பது இரண்டு சுவாஸாசயங்களின் நடுவில் கொஞ்சம் இடதுபாகமாக உரஸ்ஸின் மத்தியில் அமைந்துள்ள கட்டியானதும் திரிகோணகாரமானதுமான ஓர் உறுப்பாகும் அதை அறுத்துப்பார்த்தால் உள்ளே மிக அழகான நான்கு அறைகள் உள்ளதாகக் காணலாம். ஒவ்வொரு அறைக்கும் தனித்தனித் தொழிலும் ஆங்கிலத்தில் தனித் தனிப்பெயரும் இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் அசில் எட்டு இரத்தக் குழாய்கள் சம்பந்தப்பட்டு நிற்கின்றன. ஓர் பிரத்யேகமான கட்டுப்பாட்டிற்கும் வரிசை கிரமத்திற்குப் வழிப்பட்டு இந்த இரத்தக்குழாய்கள் வழியாக அதன் அறைகளில் இரத்தமானது நிரம்பியும் வெளியே கிளம்பிக்கொண்டு மிடுக்கின்றது. அதன்ஸங்கோசவிகாஸ விகாஸத்தன்மையினாலேயே இரத்தத் தொழில் நடைபெறுகின்றது. ஓர் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் இவ்வளவு தடவை அது ஸங்கோசங்களை அடையுமென்றும் ஒவ்வொரு தடவையும் இவ்வளவு இரத்தம் வெளியே செல்லுமென்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சரீரத்தின் நானாபக்கங்களிலிருந்தும் அசுத்த இரத்தமானது குழாய்மார்க்கமாக அதை அடைந்து பிறகு சுவாஸாசயங்களில் சென்று சுத்தமாக்கப்பட்டு திரும்பியும் அதனுள் வந்துசேர்ந்து மறுபடியும் சரீரத்தின் நானாபக்கங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. இத்தகைய 'ஹார்ட்' என்னும் உறுப்பிற்கு முன்சொன்ன வசனத்தில் சொல்லியுள்ள லக்ஷணங்களும் தொழிலும் எம்மாத்திரம் பொருந்துமென்பதை சொல்லவேண்டியதில்லை. "தசமுல்ஸிரா" என்பதில் விசேஷணத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டாலும் கூட ரஸத்தையும் ரக்தத்தையும் ஒஜஸையும் ஒன்றுசேர்த்துக் குழப்பினால் தான் 'ஹார்ட்' தன்மைக்கு அதுஒரளவு பொருந்துமென்று காணப்படுகிறது. ஆனால் ஹிருதய மென்பதற்கு சுவாஸாசயமும் 'ஹார்டும்' என்று பொருள் கூறுவதா யிருந்தால் வாகட வசனத்தை இவ்வளவுபாடுபடுத்த வேண்டி இராத. இரத்தத்திலிருந்து சுவேதாணுக்களும் ரக்தாணுக்களும் போக மீதியுள்ள திரவபதார்த்தம் ரஸமெனப்படும். ஆங்கிலத்தில் இதற்கு Blood plasma என்றும் சிலவிடங்களில் Lymph என்றும்

பெயர். இதவே ரஸதாதுவாகும். ஒஜஸ்ஸென்று நவீனமதம் அதுஸரித்துள்ள Oxygen ஆகும். சப்தஸாதிருச்யத்தாகக்கொண்டும் தொழில் பொருத்தத்தைக்கொண்டும் "தந்திபத்தம் ஹிஜீவிதம்" என்ற விசேஷணத்தைக் கொண்டும் ஒஜஸ்ஸென்பதற்கு Oxygen என்று அர்த்தக்கூறுவது பொருந்தும். "ஹிருதயமானது ஜீவிதத்திற்கு இன்றியமையாததான ஒஜஸ்ஸை ரஸதாதுவுடன் கலந்து வகித்துக்கொண்டு இரத்தக்குழாய்கள் வழியாக சரீரமுழுதும் வியாபிக்கச்செய்கின்றது" என்று வாகட வசனத்திற்குப் பொருள். "தசமுல்ஸிரா" வென்றதின் பொருளானது 'ஹார்டிற்கு முற்றிலும் பொருந்தாதென்பது வெளிப்படடை. ஆனால் 'ஹார்டையும்' சுவாஸாசயத்தையும் ஹிருதயமாகக் கொண்டால் அதுவும் பொருந்துமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே ஹிருதயமென்பதை 'ஹார்ட்' என்று ரூபிக்க மேற்சொன்ன வசனங்கள் பிரமாணங்களுக்கா. அடுத்தாற்போல புண்டரீகமென்பது செந்தாமரையைக் குறிக்கின்ற தென்றும் வெண்தாமரை என்று அதற்கு அர்த்தம் கொண்டுள்ளது சாஸ்திர விரோதமென்றும் ரூபிக்கும் பொருட்டு அநேக சாஸ்திரங்களிலிருந்தும் வேத நூட்களிலிருந்தும் பிரமாணங்களுக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வர்ணத்தைக் குறித்துள்ள கட்டுரையை நீட்டுவது அநாவசியமென்றும் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் புண்டரீகமென்பது செந்தாமரையே ஆனாலும் அது 'ஹார்ட்' டின் நிறத்தை பாதிப்பதில்லை என்று இரண்டையும் நேரில் பார்த்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை. 'ஹிருதயரோக விசாரமென்ற வியாசத்தில் கூறியுள்ள "ஆபாண்டு" என்ற பதத்திற்கு ஈஷத்ஸிதம்" என்றுதான் அர்த்தம். அது சுவாஸாசயங்களின் வர்ணத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்துமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் புண்டரீகத்திற்கு வெண்தாமரை என்று அர்த்தம் சொல்வது தவறாகவே இருந்தாலும் அதன் நிறத்தால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உறுப்பானது சுவாஸாசயங்களுக்கும் 'ஹார்டும்' சேர்ந்ததேயாகும் என்பதில் சந்தேகத்திற்கு வழியில்லை. இங்கே புண்டரீக குஷ்டத்தைச் சொல்லும் "சுக்ல ரக்தாவபாஸானி ரக்தபர்ப்யந்தானி ரக்தஸிரா ராஜீஸந்தாதாநி" "ஸச்வேதம் ரக்தபர்ப்யந்தம் புண்டரீகதளோபமம்" என்றில்லாதமான சாஸ்திர வசனங்களும் அதனால் வெளியாகும்

யுத்திகளும் விஸ்தரபயத்தால் எடுத்துக் காட்டுவதற்கில்லை. அடுத்ததாக “ஹிருதயம் மரஸஸ்ஸ்தானம் இயாநி வசனங்களும் அவையின் பொருளும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஹிருதயமென்பது ஆங்கிலத்தில் சொல்லும் “ஹார்ட்” என்பதுதான் என்று ரூபிக்க இரண்டிற்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையும் எடுத்துக்காட்டுவது அவசியமே. ஆனால் ஆங்கிலேயருடைய ‘ஹார்ட்’ற்கு ஒரு விதத்திலும் பொருந்தாதவை யான ‘மரஸஸ்ஸ்தானம்’ ஸ்தானமென்றும் ‘யோகப்பிரத்யக்ஷ ஜோதி’க் காதா’ மென்றும் இன்னும் அநேக ஸூத்ரமதர்மங்களுடைய தென்றும் சொல்வது பிரகிருதத்தில் பிரயோஜனமற்றது ‘ஹிருதயம்’ என்ற உறுப்பு யாது” என்ற கேள்விக்கு பதில் தேநிம்போது அதற்குச் சொந்தமானதாயிருந்தாலும் அறிந்தகொள்ள முடியாததும் அநிர்வசனீயமும் அனுபவக வேத்யமுமான லக்ஷணங்களைக் கொண்டும் தருமங்களைக்கொண்டும் அதை விசேஷிப்பது “ஹிருதயமென்றால் ஹிருதயமென்று பொருள்” என்று சொல்லுவதுபோலாகும்.

‘ரஸேய: ஸ்வச்சதாம் யாத: ஸதந்தரவா வநிஷ்டதே’
“வ்யானோ ஹிருதிஸ்தித:!” “பிரானோத்ர முந்தத:!” உரகண்டசா.”
“உரஸ்தான முதானஸ்ப” “கபஸ்ய ஸுதராமுர:” என்னும் பிரமாண வசனங்கள் ஒரு விதத்திலும் “ஹார்டை” ஹிருதயபதார்த் தமாகப் போதிப்பனவல்லவென்று மேற்சொன்ன காரணங்களால் வெளிப்படுகிறது. பிறகு ‘உரஸ்’ என்பதற்கு சுவாஸாசயங்க ளென்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளதை கவனிப்போம். தலைபில் இருக்கும் பிராணவாயு உரஸ்ஸில் சஞ்சரிப்பதனாலும் நாகித்துவா ரங்களில் சஞ்சரிக்கும் உதான வாயுவானது உரஸ்ஸில் இருப்பதனாலும் உரஸ்ஸென்பது சுவாஸாசயமே யாகுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மேற்சொன்ன காரணங்கள் ‘உரஸ்’ என்பதற்கு சுவாஸாசயம்மட்டும் தான் அர்த்தமென்று சொல்வதற் காதாமா யிருக்கவில்லை. ‘உரஸ்’ என்பது ‘உதாம்’ என்பதுபோல சீர்த்தில் ஓர் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தைக் குறிக்கின்றது. கழுத்திற்குக்கீழே உதாத்திற்கு மேலேயுள்ள உடம்பின் பாகத்தை வடமொழியில்

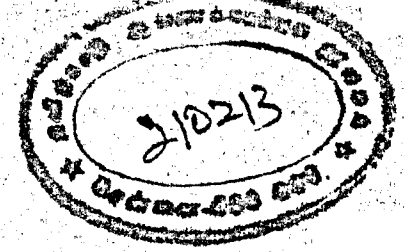
‘உரஸ்’ என்றும் ஆங்கிலத்தில் “Thorax” என்றும் அழைத்து வருகிறது. இந்த ‘உரஸ்ஸின் பொருளில் ஹிருதயமும் (சுவாஸாசயமும் ‘ஹார்டம்’) சுவாஸாஸமும் அன்ன காளமும் அநேக ஸிறைகள் முதலியவைகளும் இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அடைத்துக்கொண்டிருக்கும் பார்சுவாஸ்திகளும் மாமிச பேசிகளும் நிறைந்துள்ள பித்தியும் அடங்கியிருக்கின்றன. “உரஸ்பந்த: சுததே” என்ற வசனத்தில் சுததத்திற்கிருப்பிடமான சுவாஸாசயத்தைக் குறிக்கும்பொருட்டு ‘அந்த:’ சப்தத்தையும் சேர்த்து ‘உரஸ்’ என்பதை பிரயோகித்திருப்பதால் அதற்கு சுவாஸாசயம் மட்டும் பொரு ளல்லவென்று விளங்குகிறது. சுததகாஸ நிதானத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ‘ஹிருதய விதாரணேன’ என்று மதுகோச வியாக்யானத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதே. “உரஸ்த: குருதேகாஸம்” எனும் வசனமும் மேற்சொன்னதைத்தான் வற்புறுத்துகின்றது. உறுத்தபடியாக “ஹிருதயம் புண்டரீகவத்” என்ற பிரயோகத்தின் ஸுவாஸாயத்தை மேற்கொண்டு உவமாலங்காரத்தைப்பற்றி ஓர் திர்க்க ரிருபணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிரகிருதத்தில், ஹிருதயத்தை ‘ஹார்ட்’ என்று ரூபிப்பதில் இது எவ்வளவு தூரம் ஸஹாயகமென்பதை விரைவில் காண்போம். உபமானகதமான தருமங்கள் முழுதும் பொருந்தக் கூடிய ஏகஜாதியவஸ்துவில் உவமாலங்காரம் தங்குமாவென்றும் ஸமான தருமத்தைச்சொல்லாத விஜாதிய வஸ்துக்களின் உவமையில் எதைக்கொண்டு தருமக்கிரஹணம் செய்வதென்றுமுள்ள கேள்விகள் ஒருபுறமிருக்க மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள “ஹிருதயம் புண்டரீகவத்” எனும் வசனத்தில் அலங்காரமுண்டாவென்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வாக்கியத்தில் அலங்காரத்துவாவச் சேதகமான சமக்காரம் இல்லை என்பது திண்ணம். “ஹிருதயமானது செந்தாமரையின் உருவத்தையும் அதன் ஸங்கோசவிகாஸத் தன்மையையுமுடையது” எனும் சொல்லானது ஸஹிருதயாஹ்லாதத்தைத் தருவதில்லை. ‘ஹிருதய’ மென்பது லக்ஷியமும் ‘புண்டரீகவத்’ என்பது லக்ஷணமேயாகும். ஹிருதயத்தை மற்ற உறுப்புகளிலிருந்து வேறுகத்தெரிவிப்பதே இந்த லக்ஷணத்தின் பிரயோஜனம் “சந்திர இவ முகமாஹ்லாதகம்” என்பதில் சந்திரஸாதிருப்பத்

தை முகத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறுவது அசம்பத்தம்." முகமானது சந்திரனைப்போல் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்றது" என்று சொன்னால் மற்ற பதார்த்தங்களிலிருந்து முகத்தை வேறாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஸமான் தருமத்தின் மூலமாக கேட்பவர்களுக்கு ஓர் மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவதே 'முகம் சந்திரவத்' என்ற வசனத்தின் கருத்தாகும். இந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஏதுவான தருமத்தை சமீபக் காரகாரித்துவமென்றும் இந்த தருமமானது அலங்கார வாக்ஷியங்களுக்கு இன்றியமையாததென்றும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. "ஹிருதயம் புண்டரீகவத்" என்ற வசனத்தில் இந்த தருமமில்லாததால் அதில் அலங்காரமே கிடையாதென்பது வெளிப்படை "கோ ஸதிருசோ கவய: என்ற ஞானமானது கவயத்தைப் பார்க்காத ஒருவனுக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்ள ஓர் வழியாகவிருப்பதுபோல் "புண்டரீகவத் ஹிருதயம்" என்ற ஞானமானது ஹிருதயத்தைப் பார்க்காத ஒருவனுக்கு மற்ற உறுப்புகளிலிருந்து அதை வேறாகத் தெரிந்துகொள்ளப் பிடித்த புண்டரீக தர்மஸ்மாண பலத்தால், உதவுகின்றது. ஆகவே அந்த வசனத்தின் பொருளானது உவம னப் பிரமாண வாயிலாகத்தான் விளங்குகின்றதே தவிர உவமாலங்காரத்தாலல்லவென்பதில் சந்தேகமில்லை. "புண்டரீகவத்" என்ற உவமைபினாலும் 'ரக்தபத்மாகாரம்' என்ற விசேஷணத்தாலும் 'ஹார்ட்' என்று சொல்லப்படும் ஹிருதயமானது ஸங்கோச விகாஸத்தன்மையுடையதும் செந்தாமரையின் உருவத்தைக்கொண்டது மென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை கவனிப்போம். ஹிருதயத்தின் ஸங்கோச விகாஸங்களை நோக்கக் குறிக்கும் "ஜாக்ரதஸ்தத்திகஸ்திஸ்வபதச்சநிமிலதி" என்ற வசனமானது "ஹார்ட்" என்ற உறுப்பிற்கு முற்றிலும் பொருந்தாமையால்தான் அதை சாஷ்டாஷ பித்யக்ஷமல்லவென்று சொல்ல நேர்ந்தது மேலும் ஆங்கிலேயருடைய 'ஹார்ட்' என்ற உறுப்பின் முக்கிய தருமமான சாஷ்டாஷ பித்யக்ஷமும்பிராதிக்ஷணிகவுமான ஸங்கோச விகாஸங்களை சற்றேறும் குறிப்பதான ஒரு வார்த்தையும் ஆயுர்வேத ஹிருதய தருமங்களினிடையே சொல்லக்கிடையாது. ஆகையால் புண்டரீகத்திற்கும் ஹிருதயத்திற்குமுள்ள பொருத்தத்தை உரைக்கும் வசனமானது 'ஹார்ட்' டையும் ஹிருதயத்தையும் ஒன்றுபடுத்துவதில் விவக்ஷிதமல்ல

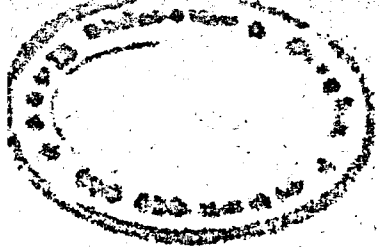
வென்று வெளிப்படை, மேலும் "ரக்த பத்மாகார" மென்றவிசேஷணமானது 'ஹார்ட்' என்ற ஹிருதயத்தின் ஆகிருதியையும் வர்ணத்தையும் காட்டுவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் செந்தாமரையின் வர்ணமும் "ஹார்ட்"ன் வர்ணமும் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் வித்தியாசமானதென்று மேலே கூறினோம். ஆகிருதி ஸாம்யத்தைக் காட்டும் 'பத்ம' பதமானது அதன் நாளவத்துவத்தையும் தளவத்துவத்தையும் கூறுவதற்காகச் சொல்லவில்லையாம். இப்படி பார்த்தால் விவக்ஷிதமல்லாத ஸங்கோச விகாஸத்துவத்தையும் பொருந்தாத ரக்தவர்ணத்துவத்தையும் உத்திஷ்டங்களல்லாத நாளவத்துவ தளவத்துவாதிகளையும் ரக்த பத்மத்திலிருந்து விலக்கினபிறகு ததவச்சேதகமான தரும விசேஷமொன்று மீதியிருக்குமாயின் அதை 'ஹார்ட்' எனும் உறுப்புடன் ஒப்பிடலாமென்று கடைக்கின்றது.

இனி சுவாஸாசயங்களையும் 'ஹார்ட்'டையும் ஹிருதயமாகக் கொண்டால் மேற்சொன்ன வசனங்கள் பொருந்துமாவென்று பார்ப்போம். ஆனால் இங்கே சுவாஸாசயத்தைப்பற்றிச் சற்று சிந்திப்பதவசியமாக யிருக்கிறது. நாமுட்கொள்ளும் வாயுவானது நாசிக் துவாரங்கள் வழியாக கண்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர்குழாயில் செல்லுகின்றது. இந்த குழாய்க்கு சுவாஸநாள (Trachea) மென்று பெயர். இந்தக்குழாயானது இரண்டு தனிக்குழாய்களாக (Bronchi) வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் இடதும் வலதும் நோக்கி உரஸ்ஸின் கீழே செல்லுகிறது. இவைகீழே செல்லச்செல்ல ஓர் மரத்தின் கொம்புகளிலிருந்து புது புதுக் கிளைகளும் இலைகளும் கிளம்புவது போல அநேகம் சிறு சிறு குழாய்களாக வகுக்கப்பட்டுக் கடைசியில் எண்ணிறந்த சிறு கோச (alveoli) களாக முடிகின்றன. வாயுவானது சுவாஸ நாளத்திலிருந்து முன் சொன்ன சிறு குழாய்கள் வழியாக உரஸ்ஸிற்குள் நாலாப்பக்கமும் பரவிக்கிடக்கும் சுவாஸ கோசமெனும் சிறு பையை அடைந்து அங்குள்ள இரத்தக்குழாய்களுக்குள் புகுந்து இரத்தத்தை சுத்தமாக்குகின்றது. சுவாஸநாளத்திலிருந்து புறப்பட்ட வாயுவானது கடைசியாக இரத்தத்தில் கலந்துகொள்வதற்குமுன் எந்தெந்தப்பிரதேசங்களில் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தப் பிரதேசத்திற்கு சுவாஸாசயமென்று பெயர். 'ஹார்ட்'

என்றது இரண்டு பார்சவங்களிலும் பரவிக் கிடக்கும் சுவாஸாச யங்களுக்கு நடுவில் அமைந்துள்ளதாக முதலில் கூறினோம். இடது பக்கத்திலுள்ள சுவாஸாசயமானது இந்த 'ஹார்டை' முக்காலும் முடிக்கொண்டிருக்கிறது. சுவாஸநாளத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சுவாஸகோசங்களையும் கத்தியிலுள்ள 'ஹார்டை'யும் சேர்த்துப் பார்வையிடும்போது உண்டாகும் பிரதிதியின் உருவத்தை ஓர் புண்டரீகத்துடன்ல்லாமல் வேறு வஸ்துவுடன் ஒப்பிடுவது பொருந்தாது. சுவாஸநாளத்தைப் புண்டரீக நாளமாகவும் அதிவேடு சம்பந்தப்பட்டுப் பரவிக்கிடக்கும் மெல்லியதும் மெதுவான துமான சுவாஸகோசங்களைத் தளங்களாகவும் அவைகளின் நடுவில் கட்டியாகவும் மொத்தமாகவுமுள்ள திரிகோணகாரமான 'ஹார்டை' என்பதை கர்ணிகையாகவுப் கொள்வது பொருந்தும். வெள்ளை நிறமான மெதுவானமாம்ஸ பேசிகளால் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த சுவாஸாசயமானது முற்றிலும் சிறு இரத்தக்குழாய்களால் நிரம்பப்பட்டுள்ளதால் அதை ஓர் செந்தாமரையுடன் ஒப்பிடுவதும் பொருந்தும் தாமரை தளங்கள் அதன் நாளத்தை விட்டுக் கிளம்பும்போது வெளிப்பாகத்தை நோக்கி விந்தாரமாகச் செல்வது போல் சுவாஸ நாளத்தைவிட்டு கீழே வரவர சுவாஸாசயமானது விந்தாரமாகவும் உரஸ்ஸின் பித்தியை நோக்கியும் செல்லுகின்றது. ஆகையால் இதைத்தலைமேற்கொண்ட ஓர் செந்தாமரையுடன் (ரத்தபத்மாகார மதோமுகம்) உவமித்திருக்கிறது. தாமரையின் தளங்கள் அதன் கர்ணிகையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள ம போல சுவாஸாசயமானது 'ஹார்டை' என்பதில் சீசம் ரத்தப்பட்டிருக்காததால் உவமை சரியல்ல வென்று சொல்லமுடியாது. சுவாஸாசயங்களும் 'ஹார்டை' சேர்த்து (ஹிருதயம்) பார்வைக்கு எப்படியிருக்குமென்று காட்டுவதற்காக வே எடுத்துக்கொண்ட இந்த உவமானம் பரிசோதனையில் முற்றிலும் பொருந்தவில்லை என்று குறை கூறுவது "திருஷ்டஹானுதிருஷ்டகல்பனா" வென்ற தோஷமே யாகுமென்று சொல்லலாம். மேலும், விஜாதீய வஸ்துக்களில் உவமானகதமான தருமங்களைத்தும் உபமேயத்தில் எதிற்பார்ப்பது அனுப்பன்ன மென்று சொல்லப்பட்ட நியாயமானது இந்த அம்சத்தில் மட்டும் செல்லுபடியாகாமலிருக்கக் காரணமில்லை, ஆகையால் புண்டரீகோபமைபானது

சுவாஸாசயங்களையும் 'ஹார்டை'யும் சேர்த்த ஹிருதயத்திற்கு முற்றிலும் பொருத்தமாக விருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஹிருதயத்தின் ஸங்கோச விகாஸத்தன்மையானது சுவாஸாசயங்களுடன் சேர்ந்த 'ஹார்டை'ற்குப்பொருத்தமாயிருப்பதைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இக்கட்டுரையானது மிகீண்டுபோகுமென்று தருதி அந்த விஷயத்தை ஓர் தனி வியாசத்தில் விவரிக்கலாமென்று நினைத்து இந்த உவமா வாதத்தை விட்டு அடுத்ததைக் கவனிப்போம். சுவாஸாசயங்களும் 'ஹார்டை' சேர்த்துள்ள 'ஹிருதய' மானது ஸமஷ்டிவாசகமான பதமாகையால் "உத்காட்ய யோக கலயா ஹிருதயாப்ஜ கோசம்" எனும் வசனத்தில் வ்யஷ்டி வாசகமாகவுள்ள ஹிருதயத்திற்கு விரோதமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வ்யஷ்டிஸமஷ்டி வாதமானது ஆங்கிலத்தில் வ்யஷ்டி வாசகமாகக்கொண்ட 'ஹார்டை' அடிஸ்தானமாகக்கொண்டதென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதன் முடிவு எப்படியாகிலும் "உத்காட்ய" இக்யாதி வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கும்பக பிராணயாமாதி போகாப்யாசத்தால் திறந்து வைக்கவேண்டிய ஹிருதயாப்ஜகோசமானது வைத்திய சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஹிருதயமல்ல வென்றும் இடா, பிங்களா, ஸுஷும்கா என்றும் நாடிகளுடன் சம்பந்தப்பட்டு மூலாதாரத்தில் அமைந்துள்ள வேறொரு ஹிருதயத்தைத்தான் முன்சொன்ன வசனத்தில் கூறியுள்ளதென்றும் யோக சாஸ்திரத்தில் கணலாம். முன்சொன்ன வசனமானது வைத்திய ஹிருதயத்திற்குப் பொருந்தவேண்டுமானால் 'ஹிருதயாப்ஜ கோச'த்தை சுவாஸகோசங்களாகக் கொண்டால்தான் முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. யோகிபரத்யக்ஷ திருச்யமான பாமாதம் சாக்ஷாத்காரமானது 'ஹார்டை' என்பதுபோல ஓர் குறிப்பிட்ட உறுப்பில்தான் முடியுமென்றும் "தஸ்யாந்தேஸுஷிரம் ஸுசக்ஷம்" என்ற உபநிஷத் வாக்கியப்படி சாக்ஷாஷரப் பிரத்பக்ஷாதீதமான 'துவாரமானது' 'ஹார்டை'ல் தான் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யோகிமாத்நிர திருச்யமான ஓர் ஸுசக்ஷமாதிஷ்டானத்தை ஹிருதய நிர்ணயகாலத்தில் யோகிகளல்லாதார் லக்ஷணமாகக்கொள்வதில் பயனென்ன? ஆங்கிலத்தில் சொல்லும் 'ஹார்டை' என்ற உறுப்பிற்கு இந்த லக்ஷணமானது பொருந்தவே பொருந்தாது.

ஆயுர்வேதத்தில் சொல்லியுள்ள ஹிருதயத்திற்கு இது பொருந்துமானால் மேற்சொன்ன ஸுஷுமாதிஷ்டானமானது 'ஹார்'டை விட்டு சுவாஸாசயங்களில் தான் இருப்பதென்று சொன்னால் யாரால் மறுக்கமுடியும்? 'ஹார்'ய்தான் இருப்பதென்று சொல்வது, சாக்ஷுஷ பிரத்யக்ஷமல்லாத மாதூரியமானது, சர்க்கரை என்ற வஸ்துவின் ஓர் குறிப்பிட்ட உளவில்தான் இருக்கிறதென்று சொல்வதுபோலாகும். ஆப்த வசனத்திலுள்ள நம்பிக்கையால் இந்த ஸக்ஷணத்தை அங்கீகரித்தாலுங்கூட அது சாக்ஷுஷ பிரத்யக்ஷங்களான இதர ஸக்ஷணங்கள் பொருந்துமிடத்தில்தான் பொருந்தும் இந்த இடமானது 'ஹார்ட்' மட்டுமல்லவென்றும் சுவாஸாசயங்களும் 'ஹார்டு'ம் சேர்ந்ததே யாகுமென்றும் மேலே ரூபித்தானது மேலும், "தஸ்யாந்தே" எனும் வசனத்தின் பொருளாக 'ஹார்ட்' என்பதின் கடைசியில் இந்திரிய கிராஹ்யமல்லாத ஓர் ஸுஷுமத்துவாரமுண்டென்று சொல்வதைக் காட்டிலும் அதற்கு சுவாஸாசயங்களின் கடைசி பாகத்துள்ள ஸுஷுமத்துவாரங்களான கோசங்களென்று சொல்வதே உசிதமாகும்.

கடைசியாக "ஸப்தசாதாரா:" இத்யாதி வரனப்படி 'ஹார்ட்' என்பதை ரக்தாசயமென்றும் சுவாஸாசயத்தை கபாசயமென்றும் அர்த்தம் கூறி அதுவழியாக ஹிருதயமும் சுவாஸாசயங்களும் வேறென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரீரத்தின் நாநாபாகங்களிலிருந்தும் அசுத்த ரக்தமானது குழாய் மார்க்கமாக 'ஹார்ட்'டென்பதை அடைந்து பிறகு அதினின்றும் சுவாஸாசயங்களில் பரவிக் கிடக்கும் எண்ணிறந்த சிறு ரக்தக்குழாய்களில் தங்கி அங்கு பிராணவாயுவிலுள்ள ஓஜஸ்ஸுடன் கலந்து சுத்தமாக்கப்பட்டு குழாய்வழியாகத்திரும்பி 'ஹார்டு' வந்துசேர்ந்து மறுபடியும் சரீரத்தின் நாநாபாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. இந்தத்தொழிலானது ஊரிலுள்ள அழுக் தத்தண்ணீரானது ஓடை ஊய்க்கால் முதலானவை வழியாக ஓர் பெரிய ஏரியில் நிரம்பி அங்கு சில ஓளஷ தங்கள் மூலமாக அதன் அழுக்கை நீக்கின பிறகு யந்திரத்தின் (Pumping Machine) சகாயத்தால் குழாய்வழியாக மறுபடியும் நகரத்தின் நாநாபாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுவது போலாகும்.

இந்த உவமானத்தில் கூறியுள்ள ஏரியானது ஜலாசயமெனும் பெயருக்கு எப்படி பொருத்தமாக விருக்கின்றதோ அதுபோல முன் சொன்னதில் சுவாஸாசய பித்திகளில் வலைபோல நெருங்கிப் பரவிக் கிடக்கும் இரத்தக்குழாய்கள் ரக்தாசயமென்ற பெயருக்குப்பொருத்தமானவை இயந்திரமானது ஏரியிலுள்ள ஜலத்தை நகரத்தின் நாநாபாகங்களுக்கும் அனுப்புவது மட்டும் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பது போல 'ஹார்ட்' என்பதும் சரீரத்தின் நாநாபாகங்களுக்கும் இரத்தத்தை அனுப்புவதற்கு ஓர் கருவியாக மட்டும் இருக்கிறது. இதிலிருந்து 'ஹார்ட்' என்பது ரக்தாசயமல்ல வென்று நன்றாக விளங்குகிறது. மேலும் "கோஷ்டாங்கானி ஸ்திதான் யேஷுஹிருதயம் க்லோம புப்புஸம்" இத்யாதி வசனப்படி கோஷ்டத்தின் அங்கங்களாகிய ஹிருதயம் முதலிய உறுப்புகள் முன் சொன்ன ஏழு ஆசயங்களில் இருக்கின்றன வென்று தெரியவருகிறது. அப்படியானால் ரக்தாசயத்திலிருக்கும் ஹிருதயம் ரக்தாமாக விருக்கமுடியாது. அடுத்தாப்போல் முதலில் சுவாஸாசயமென்று நிலைநாட்டப்பட்ட உரஸ்ஸை 'கபஸ்யஸுதரா மூர:' என்ற பிரமாணப்படி கபாசயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி முன்றையும் (உரஸ், சுவாஸாசயம், கபாசயம்) கூட்டிக்குழுப்பிக் கொண்ட இந்த வியாக்யானத்தில் "உரஸ்தானமுதானஸ்ய" என்ற பிரமாணத்திற்கு இடமிருக்காதென்றே நம்பவேண்டியிருக்கிறது.

கடைசியாக இன்னும் ஒரு விஷயம். தருமார்த்த காமமோக்ஷமென்று வடமொழியில் சொல்லப்படும் நான்கு புருஷார்த்தங்களை முன்னிட்டு நம் முன்னோர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ள நூல்களானது என்னைக்கும் அழியாத சாஸ்திரங்களாக விளங்குகின்றன. பரம புருஷார்த்தமென்று சொல்லப்படும், மோக்ஷத்தை நோக்காக்குறிக் கும் வேதாந்த நூட்கள் ஆத்மஞானத்தையும் துறவறத்தையும் வற்புறுத்துகின்றன. மற்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் மேற் கொண்டுள்ள நூட்கள் மக்களுக்கு ஒழுங்கான நடத்தையும் இல்லறத் தையும் வற்புறுத்துகின்றன. இருந்தாலும் இந்த நால்வகை சாஸ்திர நூட்களின் கருத்தை ஆழ்ந்து யோசிக்கும்பொழுது அவை களுக்கு ஆதாரமாகவுள்ள சில சாசுவத தத்வங்கள் எல்லாவற்றிற்

கும் பொதுவானவை என்றும் அவைகளால் அடைய விருக்கும் பரம்பொருளானது எல்லாவற்றிற்கும் கடைசி லக்ஷ்யமானதென்றும் காணப்படுகிறது. நமது சாஸ்திரங்களின் இந்த விசேஷத் தன்மையானது இந்தக்கட்டுரைக்கு ஏதுவான விபாசத்தின் கடைசியில் காணப்படும் “ஆயுர்வேதம் மற்ற சாஸ்திரங்களுடன் தொடர் புகொண்டு மற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களையும் சேர்த்துப் போதிப்பதில் நோக்கமுள்ளது” என்ற வாக்கியத்தில் ஓரளவு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகூட நமதுசாஸ்திர தத்துவங்களுக்கு நேர் விரோதமான தத்துவங்களை அவலம்பித்துள்ள நவீன வைத்திய சாஸ்திரத்துடன் ஆயுர்வேதத்தை ஒப்பிட்டுக் கூறுவதிலும் இரண்டிற்கும் ஸாதிருச்யம் காணாமள வெல்லாம் பெருமைகொள்வதிலும் வித்வஜ்ஜனம் ஆவலுடையதாகக் காணப்படுவது வியக்கத்தக்கது. சாஸ்திர விஷயங்களைக்குறித்து வாதப்பிரதிவாதம் செய்வதில் வாஞ்சுகொண்டதான் இவர் இவ்வேலையை ஆதரிக்கின்றார்களென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது எதைக்கொண்டாலும் சரி, ஸங்கீத கலையில் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருவர் நமது வித்யையை சாதகம் செய்வதற்காகவே பாடிக்கொண்டிருப்பது சுற்றத்தாருக்கு இன்பத்தைத் தருவதுபோல சாஸ்திர ஞானிகளுடைய தீம்மாநிரியான வாதப்பிரதிவாதங்கள் என்போன்ற சிற்றறிஞர்களுக்கு ஓர் அனுக்கிரஹமே யாகுமென்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகம் இடையாது. சபம்.

ஹிருதயம் (பத்திராதிபர்)

ஹிருதயம் என்ற பதத்தைப்பற்றிய விமர்சத்தில் டாக்டர் V. N. நாயர் அவர்களின் விபாசம் முதலில் உதித்ததுபிறகு இரண்டாவது விபாசம் பத்திராதிபரால் வெளியிடப்பட்டது. தக்காலம் டாக்டர் V. அச்சுதநாயர் அவர்கள் முன்னுரையுடன் விபாசம் வரைந்துள்ளனர். இது இரண்டாவது விபாசத்தை அசுஷரம் அசுஷரமாகக் கண்டிப்பதாகும். இந்த முன்னுரையுடன் விபாசம் முழுவதிலும் டாக்டர் V. N. நாயர் அவர்களுடைய வாக்கியங்களையும் யுக்தி ரீதிகளும் பிரதிபலிக்கின்றன வென்பது வாசகர்களுக்குத்

தெரியலாம். இந்த முன்னுரையுடன் விபாசத்திலுள்ள கண்டனங்களில் ஒன்று கூட இரண்டாவது விபாசத்தை பாதிக்கவில்லை என்பதை ‘ஸ்தாலி புலக’ ந்யாயத்தால் காட்டுகிறோம். முதல் விபாசத்தின் கருத்தை ஆராய்ந்தால் ஆயுர்வைதிக ஹிருதய பதமானதுகடப்பாதி பதங்கள்போலன்றிக்கே காலவிபரகர்ஷாதி தோஷத்தால் அப்ரசித் தார்த்தகமானதால் பூர்வோத்தர சர்ந்தர்ப்ப விசேஷங்களைக்கொண்டு ஓளசித்தயதால் அர்த்த நிர்ணயம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் ஸமஷ் டிவாசகமாகக் கொள்ளுவதில் ஓளசித்தமும் பூர்வோத்தர ஸந்தர்ப்ப பாணுதன்யமும் ஏற்படுவதுடன் “அர்த்தாத் பரகாணத் விங்காத் ஓளசித்தயத் அர்த்த நிர்ணயம்” என்று பஹுவர்த்தக பதார்த்த நிர்ணயங்களில் சொல்லப்பட்ட கிரமத்தை யொட்டி “ஓளசித்தமும்” அர்த்த நிர்ணயங்களுள் ஒன்றானதால் அதைப்பின்பற்றுவதில் ந்யாயபாதமோ சாஸ்திர பாதமோ இல்லைவென்பதும் ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது விபாசத்தில் ஓடி ஹிருதய பதமானது சர்வதா விஸ்மிருதார்த்தகம் அல்லவென்றும் பாதகண்டத்தில் சில பாகத்தில் அவ்விதமிருந்தாலும் பிரதேசாந்தரங்களிலும் அவ்விதமே என்று சொல்லுவது சரியல்லவென்றும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும் “ஓளசித்தம்”தால் அர்த்த நிர்ணயம் செய்வதென்றால் விபஷ்டி வசனத்தில் ஓளசித்தயதிசயம் இருக்கிறதென்பதும் காணப்படுகிறது. இனி முன்னுரையுடன் விபாசத்திலுள்ள கண்டனங்களைக் கவனிப்போம். (1) Heart என்பது ஹிருதயம் அல்லது ஹிருதயம் என்பது Heart—குட:—குடம், ரீரம்—ரீர், மீரம்—மீன், என்பன போன்ற வடமொழி தென்மொழி பதங்களில் இருக்கும் பெரும்பான்மையான ஸாரூப்யத்தையிட்டு அர்த்தசியான மில்லாதவர் ஓளசித்தயத்தால் அர்த்தமறியக்கூடும் அதுபோல பாதகண்டத்தில் காலார்த்தத்தில் ஸூப்பிரசித்தமாக வழங்கின ஹிருதயபதமும் அதன் அர்த்தமும் பிரதேசாந்தரத்தில் இப்பொழுது வழக்கத்தில் இருக்கக்கூடும் என்ற ஓளசித்தயத்தைநாம் காட்டினோமே யல்லது இதுவே பர்யாப்தப் பிரமாணமெனச் சொல்லவில்லை. இந்த ஓளசித்தயத்தை கண்டனக்காரரும் ஓரளவு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். (2) தொழில் பொருத்தம்:—“தசமுலஸிரா:” என்ற வாகட வசனம் கண்டனகாரருக்கு அனுசுலமாகவில்லைபென்

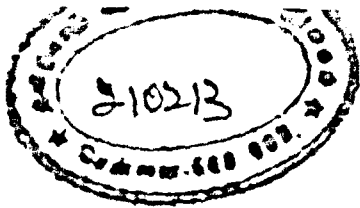
தை நாம் வற்புறுத்தவேண்டியிருக்கிறது. தச=பத்து. மூலஸிரா: = மூலபூதமான குழாய்கள், ஹிருதஸ்தா: = ஹிருதயத்தில் இருக்கின்றன. இந்தப்பத்து குழாய்கள் சுவாஸாசயங்களில் இருப்பதா க்கண்டனக்காரர் உண்மையில் நினைக்கிறாரா? பத்து ஸிரைகள் இருக்கும் இடம்தானே ஹிருதயமாகும். பத்து ஸிரைகள் எங்கு இருக்கிறதோ அந்த ஸ்தானத்தை ஹிருதயமென்று வசனம் வியக்தமாகச்சொன்னபோதிலும் அதை ஒப்பாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்ன? சுவாஸாசயங்களும் ஸிரைகளுக்கு ஸ்தானமென்றால் ஒவ்வொரு சுவாஸாசயத்திலும் எவ்வளவு ஸிரைகள் இருக்கின்றன? இனி வசனத்தின் மேல்பாகத்தைக் கவனிப்போம். தா:—அந்த பத்து ஸிரைகளும், ஸ்வத: = நாலாபக்கத்திலும், ஸ்வம் வபு:—சர்வசரீர பாகங்களிலும், ரஸாத்மகம்—ரஸரூபமான, ஓஜ:—ஓஜஸ்ஸை, வஹந்தி—கொண்டுபோகின்றன. இந்த பாகத்தில் கண்டன காரருக்கு அனுகூலமான அம்சம் என்ன வென்பது காணமுடியவில்லை. பத்து ஸிரைகளும் ரஸதானுவை சரீர முழுவதும் செலுத்துகின்றன. ரஸதானுவானது சரீர போஷணத்திற்கும் உபரிதன தானுஷ்டங்களுக்கும் இன்றியமையாத வஸ்துவானதால் ஓஜஸ்ஸுடன் ஒப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஜீவிதம்—பிராண நிலையானது, தந்திரபத்தம்—அதை யொட்டியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் 'தத்' என்ற பதத்தில் சற்று விமர்சம் செய்யலாம். பூர்வபரா மர்சியானதத் என்ற பதம் மூல ஸிரைகள், அல்லது ரஸநாது, அல்லது வஹந்திரியை, இவைகளில் ஒன்றையோ அல்லது முழுவதையுமோ பராமர்சிக்கும். அது எவ்விதமாகிலும் அர்த்தத்தில் பேதம் இல்லை. ரஸாத்மகம்-ஓஜ:, என்ற வசனத்தில் "ரஸம், ரக்தம், ஓஜஸ், என்று மூன்றும் ரக்தக்குழாய்கள் வழியாக செலுத்தப்படுகின்றன" என்று அர்த்தம் ஏற்படுவதாக இவர் கூறுவதுவிரிதையே. "கூடம் ஹிதாஹாத்மகம் அஸ்தி தேஜ:" என்ற இடத்தில் தாஹ: = தஹனத்தை, ஆகம்—ஸ்வரூபமாகக் கொண்ட, தேஜ: = தேஜஸ் என்று பொருள் கூறுவதுபோல பிரகிருதத்திலும் "ரஸாத்மகம் ஓஜ:" என்றால் ரஸஸ்வரூபமான ஓஜஸ் என்று பொருள்படுமெய்யாயி ரஸமும், ஓஜஸ்ஸும், என்று பொருள்படாது. இவர் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொண்டாலும் ஹிருதய சப்தம் ஸமஷ்டி வாசகமாக

ஒளசித்யம்காட்டமுடியாது. வஹந்திரியையில் கர்தரீகள், மூலஸிரைகள் மூலஸிரைகளுக்கு ஆசிரயம் ஹிருதயம் என்று வசனம் இருப்பதால் இதில் சுவாஸாசயத்திற்குச்சம்பந்தம் நிரூபிக்க முடியாது. சுவாஸாசயம் ஒஜோக்ரஹணம் செய்கிறது. அதை ரக்தத்துடன் Heart டிற்கு செலுத்துகிறது என்பது உண்மையானாலும் அந்த அம்சத்தை "தசமூலஸிரா:" என்ற வசனம் கூறுவதில்லை. மூல் ஸிரைகள் ஓஜஸ் முதலியவைகளை வஹிக்கின்றன என்று பிரதிபாதித்து சார்தமாகிறது. தவிர ஓஜஸ் என்பது Oxygen என்று கூறுவது அசம்பத்தம். 'ஹிருதயம் ஓஜஸுக்கு ஸ்தானமென்றும், ஷட் அஷ்ட பிந்துவாத்மகம் என்றும், திரவரூபம் என்றும்" வசனங்களை நமது கண்டனக்காரர் மறந்துவிட்டார். ரஸம் என்பதை Lymph என்று கூறினதும் சரியல்ல. இந்த விமர்சம் பிரகிருதத்திற்கு அனுபயுக் தமாதலால் நிறுத்துகிறோம். (3) புண்டரீகம்:—செந்தாமரை என்ற அர்த்தத்தை நமது கண்டனக்காரர் மனமில்லாமல் அர்த்த தாங்கிகாரம் செய்கிறார். மீமாம்ஸகர்களுடைய அர்த்த நிர்ணயத் தை இதுவரையில் யாரும் ஆசேஷித்ததில்லை. மீமாம்ஸக மதத்தில் வாதம் உண்டேயொழிய அர்த்த நிர்ணயத்தில் ஐஜனர், பெளத்தர், முகல் யாரும் விஸம்வாதம் செய்ததில்லை அந்த அர்த்த நிர்ணயத்தை ஒப்பாவிட்டால் நமக்கு ஹாஸி ட்யான் மில்லை. "சுக்லரக்தாவபாஸானி ரக்தபர்யந்தானி ரக்தலிரா ராஜ் ஸந்தானி, என்ற புண்டரீக குஷ்டவசனங்கள் புண்டரீகபதம் ரக்தகமல் வாரகமென்பதைக் காட்டுகின்றன. செந்தாமரை புஷ்பமானது முகுளாவஸ்தையிலும் விசுஸிதாவஸ்தையிலும் குஞ்சும்போன்ற ரக்த வர்ணமில்லாமல் ஸிதரக்தவர்ணமாகவே காணப்படுகின்றது, (4) ஹிருதயம் மனஸஸ்ஸ்தானம்:—ஹிருதய பதமானது நாரார்த்தமாகப்பிரயோகத்தில் காணப்படுவதாகமுதல் வியாசத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை யொட்டி மற்ற நூல்களில் பிரயோகம் எப்படியிருந்த போதிலும் ஆயுர்வேத நூல்களில் ஹிருதயத்தை உறுப்பு என்றே கூறுகின்றனர் என்பதற்காக ஷட வசனங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் கண்டனக்காரருடைய பரிஹாஸோகதி அஸ்தான விஜிரும்பிதமாகும். (5) உரஸ்:—கண்டனகாரருடைய அர்த்தம் காவியபதங்களில் ஒரு சமயம் பொருத்தமாக

விருக்கலாம். “உரஸ்யந்த: கூதே” உரஸ்ஸானது: அந்த:—உள்ளே, அல்லது மத்தியில், அல்லது நுணியில், கூதேஸதி—காயத்தை அல்லது விரணத்தை அடைந்தால் என்பது பொருள். இங்கு உரஸ் என்பது ஓர் அவயவத்தைக் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவயவவாசியானபதம் இல்லாமல் ஒழியும். அந்த: என்ற பதம் சுவாஸாசயங்களைச் சொல்லுவதாக நினைப்பது சரியல்ல. ‘உரஸ்த:’ என்ற வசனம் வியாதிக்கு அதிஷ்டானமான உறுப்பைச் சொல்லுவதால் அவ்வுறுப்பு சுவாஸாசயம்தான் ஆக முடியும். காஸ சுவாஸங்கள் சுவாஸாசய நோய்களென்று கண்டனக்காரர் ஒப்புக் கொள்ளும்படிக்கூடத்தில் உரஸ் பதத்திற்கு சுவாஸாசயமென்று பொருள் கூறுவதைவிட்டு வேறு அந்த: முசலிய பதங்களைத்தேடி அதற்கு சுவாஸாசயமென்று பொருள் சொல்லிக்கொண்டுசிரோவேஷ்டனப் பிராணயாமம் செய்யவேண்டிய நியாயமில்லை. (6) ஹிருதயம் புண்டரீகவத்:—இதில் உபமாலங்காரம் சொன்னவர்களைக் கண்டித்திருக்கின்றார். உபமாலங்காரம் சொன்னவர்களை நாம் தேடிப்பார்க்கும் பொழுது கண்டனக்காரரே அலங்காரம் சொல்லுவதாகக் காணுகின்றார். இவ்வாதத்தை ஆரோபணம்செய்து அதைக்கண்டிக்கவும் புறப்பட்டது பண்டித கிருத்யமல்ல. உபமானப்பிரமாணத்திற்கும் வேண்டிய அங்கங்களான, உபமானம், உபமேயம், உபமா வாசகம், ஸாதர்மயர், என்பவைகளைப்பர்த்தப்பிரமைகொண்டு அலங்கார நிரூபணமென்று நினைத்து விட்டார். அலங்காரத்திற்குத்தான் இவை அமையுமென்பது பிரமம். (7) “உத்காட்ய யோக்கலயா”:யோகசாஸ்திரஹிருதயம்வேறு, டாக்டர் V.N. நாயர் அவர்கள் ஹிருதயம் வேறு, பத் திராதிபர் ஹிருதயம் வேறு, வைத்திய ஹிருதயம் வேறு, என்று சுலபத்தில் பல ஹிருதயங்களைச் சொல்லலாம். இப்படிச் சொல்லுவதாகில் இவ்வளவு விமர்சமே வேண்டாம். ஆயுர்வேத ஹிருதய லக்ஷணமான “யோகினோயத்ரபச்சயந்தி” என்ற வசனத்தையும் கண்டனக்காரருக்குக் கியாபகமுட்டிவைப்ப ஹிருதயமும் யோகஹிருதயமும் ஒன்றென்று சொல்லுகிறோர். “தஸ்யாந்தே ஸுஷிரம் ஸூக்ஷ்மம்” என்ற வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸூக்ஷ்ம ஸுஷிரம் சுவாஸ கோசங்களில் அமைந்திருப்பதாகக் கூறுவது மிகவும் அசம்பாவிதம். தன்ய, அந்தே, ஸுஷி

ரம், என்று மூன்று பதங்களும் ஏகவசனத்தமாக விருப்பதால் இரண்டு சுவாஸாசயங்களின் ஸுஷிரங்களைச் சொல்லுவதாகில் “தயோ: அந்தயோ: ஸூக்ஷிரே” என்ற வசனவிபக்தி இருக்கவேண்டுமென்பது பண்டிதர்களுக்கு ஸ்பஷ்டம். (8) ஸப்தசாதாரா:—இவர் சொல்லுகிறபடி ரக்தாசயம் என்பது சுவாஸப்பைகளென வைத்துக்கொண்டால் அப்பொழுது ரக்தாசயத்தில் உள்ள கோஷ்டாங்கமான ஹிருதயம் பரிசேஷாத் Heart ஆகியே தீரும். இவ்வளவு தூரம் போராடிய நமது கண்டனக்காரர் தன் வாயால் ஆயுர்வேத ஹிருதயம் Heart எனக்கடைசியில் வைத்துவசாத் ஒப்புக் கொண்டதுபற்றி சந்தேகாதிக்கேளும். (8) உரஸ், கபாசயம், சுவாஸாசயம் என மூன்றையும் கூட்டிக்குழப்பி:—கண்டனக்காரருடைய இந்த பரிஹாஸோத்தியை நாம் வரவேற்கிறோம். வாதப் பிரதிவாதங்களில் பரிஹாஸோக்தி ஓர் மண்டனமாகும். சுவாஸாசயமென்று ஆயுர்வேத நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை, ஆங்கிலர்களுடைய lungs என்ற பதத்திற்காக சுவாஸாசயமென்று நாமாகக் கல்பித்துக்கொண்டது. கபாசயம் என்று ஓர் ஆசயமும் அதில் உரஸ் என்ற இரண்டு பைகள் கோஷ்டாங்கங்களெனவும் நூல்கள் சொல்லுகின்றன: “ரக்தஸ்யாத்ய: க்ரமாத் பரே | கப ஆம பித்த பக்வாநாம் வாயோர் மூத்ரஸ்ய சஸ்மிநுதா: || இதன்பொருள்—முதலில் ரக்தாசயம், பிறகு கீழே வரிசையாக கபாசயம், ஆமாசயம், பித்தாசயம், பக்வாசயம், வாதாசயம், மூத்ராசயம், என ஆக ஏழு ஆசயங்கள் இருக்கின்றன. “கோஷ்டாங்காலி ஸ்திதான்யேஷு ஹிருதயம் க்லோம புப்புஸம் | யகிருத் ப்லீஹா உந்துகம் வ்ருக்கௌநாபி டிம்ப ஆந்திர பஸ்தய:” || இதன் பொருள், ஹிருதயம், க்லோம, புப்புஸம், யகிருத், ப்லீஹா, உந்துகம், வ்ருக்கங்கள், நாபி, டிம்பம், ஆந்திரம், பஸ்தி என்ற 12 உறுப்புகளுக்குக் கோஷ்டாங்கங்களெனப் பெயர். இந்த 12 உறுப்புகளும் முன்ன சொன்ன ஏழு ஆசயங்களில் இருக்கின்றன. அதாவது (1) ரக்தாசயத்தில் ஹிருதயம் (2) கபாசயத்தில் க்லோமபுப்புஸங்கள் இவைகளே Lungs என்ற சுவாஸாசயங்கள் (3) ஆமாசயத்தில் யக்ருத், ப்லீஹா, (4) பித்தாசயத்தில்—உந்துகம் (5) பக்வாசயத்தில்—வ்ருக்கங்கள், நாபி, (6) வாதாசயத்தில் டிம்பம் ஆந்திரம், (7) மூத்ராசயத்தில்

பல்தி என் ஸ்வக்யான வாப்படசார் கிரமமாகவும் கருக்கமாகவும் கூறியுள்ளார். இந்த ஆசலங்களின் சர்க்கை நேரு வெளியும்) எம்மடி யைப்பார்க்கும்பொழுது பத்மாகாரமாக இருப்பதாகக் சொல்லப் படுவதைக் கவனிப்போம். பத்மானது ஒரு காளத்தில் ஒரு கோசமாக அமைந்து பல தளங்களுள்ளதாக விருத்திபெறு. அவாச லங்களின் இரண்டும் தனித்தனியாக ஒரு காளம் பெற்று அமைந் திருக்கிறது. அவ்விதமே ஓரிருதயமும் தனி காளம்பெற்றுள்ளது. இவ்விதம் மூன்று தனித்தனி காளங்களில் அமைந்துள்ள மூன்று அவயவங்களோ மூன்று தளங்களாகவோ அல்லது ஒரு கர்ணிகை இரண்டு தளங்களாகவோ எப்படிக்கருதுவது? இதைவிட மூன்றை யும் மூன்று பக்ககோசங்களாகக் கருதுவது கலப்படம். ஆகவே த்ரிதயத்தில் தளம் பத்மஸாயம் இருக்கிறதென்பது அனுபூதிவாஸ னம். டாக்டர் V. N. சாயர் அவர்களுடைய விபரத்தைக் காம் பூர்ணமாக கிமிர்ச்சம் செய்யவில்லை. ஓர் அம்சம் தான் முடிந்திருக் கிறது. மற்ற அம்சங்கள் காலக்கிரமத்தில் கிமிர்ச்சிக்கப்படும்.

விஷ்ணுவார்.

மதுக்கூர் டாக்டர் K. ஷோடி அவர்கள்.

விஷ்ணுவார் இவ்வித வேற்றுமைகளை யுடையது என்பதை முன்னுபே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதுகளில் ஸ்தத்த மென்றும் காம் ஏற்பட்டது முதல் கிடாக 12 கட்டிகள் வகையிலிருந்து த்து நேரு விட்டுவிடுகிறது. ஆனால் இக்கட்டிகளில் தாயம் காவியில் கோஞ்சம் குறைவாயும் மாவியிலேற்றமாயும் காணும். இவ் ஸமயங் களில் திரேகத்தில் கிஞ்சித்த வேர்கையும் கிஞ்சிலுப்பும் காண்ப துண்டு. தலைவன், மலர்ச்சிக், காக்கின் அதிக வேண்டுக, மயக்கம், வாந்தி முதலிய லக்ஷணங்களும் கண்டு தூம்பம் முதல் கொண்டு சன்னி சந்தேகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. கடுவாட்டிகள் விவகிவிட இச்சாமும்சிலவிதம். இரப்பகங்களில் இரண்டாண்டுதாம் இராம் ஏறி இறங்கிக்காண்பது வரதமெனப்படும். இதில் பரிபின்மை, பலக்குறைய, நாய கூர்மை, மன்னால் கச்சைகளின் பெரு த்தல், திரேகவிளாப்பு யிக்கம் முதலிய குறிகள் காணும். மூக்கு வாய்களின் வறியாய் சத்தம் வடிதல் அதிகாரம் ஆகியவை இதன்

பாதாவுகளாகும். இரப்பகங்களில் ஒவ்வொருதாம் ஏறிநிறம் ாண்பது அப்பேத்யுக்கம். ஒருகாளிட்டு மறுகாளிண்டாய்க் கபல திருத்தியதும் இரண்டு கட்டிகளை விட்டு அதிக காளில் கபல சதுர்த்தம் மத்தியிசாண்டு கட்டிகளிலுத்த ஒருகாளி டக்காது காண்பது சதுர்த்த லிபியமுமாகும். இக்கடைசி வேற் றமை சதுர்த்தத்தில் அடவ்யதேவாகும். அப்பேத்யுத்திருத்தியக துர்த்தகங்கள் முறையே அதிக அதிகக்கட்டிகளைக் கொடுக்கிற் றன. குறிப்பிட்ட கோவ்விதண்டாவதோ விவதேவதவிருது வர ட வறுக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் அகாமணி ஒருமணி காலகாச மடிக்காம்பித்து மத்தியில் கொஞ்சம் விட்டும் மறுபடியும் ஏறாம் காலம்வரையில் நீடித்து அடிக்கின்றன. மூன்றாம் முறை கான்காம் முறைகளில் (முறை கட்டிகளில்) இரண்டுகடவை களிலுப்பது முண்டு. இக்கடைசிக்குறிப்பு முடிவிற்காகும். இதுகளில் அகசதி அகிரூட்பம், கொட்டாவி, வயிற்றுப்பொறுமல், மலர்ச்சிக்கல், வயிற் றப்போட்டல், வாந்தி, மயக்கம், கால், முதுகு, பிடரி, திடுப்பு விவாப்பக்கங்களில் கடுப்புலிகள், கண் உள்நாங்கங்களில் எரிச்சல், காதுகலிவினாச்சல் கலைவி, காக்குக்கட்டி தொண்டை எரிச்சல் நாற வரவி முதலியன கண்டு தொடர்ந்து திரேகம் இவ்விப்புப் பிற கடுக்கமெற்படுகிறது. இத்தருணத்தில் அதிகசுரு ாண பானல் னி கிரும்புவதோடு குட்டைத்த ருப்போர்வைகளையும் அவுடைன் கும்புகின்றனர், வாந்தி, வரவி வலிகள் இச்சமயங்களில் வறுப் தமுண்டு. சததர்ப்பத்திற்கெற்ப இவ்வவங்களின் ஏற் தக் லாவுகள் ஏற்படுகின்றன. உள் வெளி கடுக்கங்களின் பலாபலத டுப்பொறுத்தல் பலாஸ் கூடி அடக்கமுடியா வண்ணம் தூக்கித் தகிப்போடும். திரேகத்தில் குடுகாண வாய்க்கும் தருணம் தருக்க கெருங்க கடுக்கல் மட்டுப்பட்டுப் பின்னால் இரண்டாவ து உஷ்ணவன்னை ஏற்பட பிணியானன் எவ்வித உஷ்ணோப டுக்களையும் வெறுக்கவாகின்றன். குட்டின் கொடுமையினால் ாறுதிரேகாபரத்தை யுணரப்படுகிறது. உஷ்ணத்தின் பருக்கு 106 - 107 டிகிரிவகையிலேறவதுண்டு. திரேகம் முழு புற்றி எரியும் தோற்றமும் வாந்தி, வயிற்றுப்போக்கு, அதிக மூத்திரம், தாறவாவி இவ்ரு அதிகமெற்பட்டிருக்கும் கோஷ

[illegible]